

efter afgang fra folkeskolen med dårligere, med bedre eller med uændrede forudsætninger?

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Nu har jeg jo svaret hr. Frank Dahlgaard på tidligere spørgsmål, men jeg skal gerne gentage, at vore dages unge, som jeg vist i øvrigt også tidligere har sagt, møder med gode forudsætninger for en videre uddannelse, og det vil de fleste jo have.

Jeg gentager, at det er bekræftet af fremtrædende folk på årets sidste Sorømøde, at de studerende i dag er helt anderledes alment rustet til at gå i gang med et studium.

Jeg gentager også gerne, at på enkeltområder – og det har vi senest haft en drøftelse af i Uddannelsesudvalget i går – f.eks. på matematikområdet, viser der sig at have været problemer, og det har vi søgt nu at sætte ind over for. Der kan sikkert også peges på enkelte andre områder, men generelt er de unge bedre rustet.

Når der i dag går op imod 40 pct. i gymnasiet mod for ikke så forfærdelig mange år siden en 5-20 pct., er det klart, at det samlet er et andet elevklientel, der kommer, men ud fra en helhedsvurdering mener jeg, at gymnasiet i dag er fuldt på højde med de krav, som man kan stille til unge, der har taget en studentereksamen.

Frank Dahlgaard (KF):

Må jeg forstå ministerens svar sådan, at det, at man har taget flere, mange flere, ind i gymnasiet i forhold til for 20-30 år siden, har betydet en sænkning af de unges færdigheder, kunnen og viden, men at det ikke er en sænkning, der er større, end at ministeren finder det acceptabelt.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Det kan jeg bekræfte.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1787

10) Til undervisningsministeren af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Hvorledes vil ministeren forklare, at der, trods et i international sammenhæng meget højt ressourceforbrug i folkeskolen, ikke gives eleverne flere undervisningstimer end i andre lande, snarere tværtimod?«

Frank Dahlgaard (KF):

Baggrunden for spørgsmålet er, som ministeren givetvis er klar over, at der er kommet en rapport, vismandsrapport, fra Det Økonomiske Råds formandskab, der har nogle, som jeg læser det, særdeles kritiske bemærkninger og tal om uddannelserne i Danmark, specielt grundskolen og folkeskolen, og som påviser, at der er tale om et i international sammenligning meget højt ressourceforbrug i den danske grund- og folkeskole i forhold til andre lande, samtidig med at det ikke kan dokumenteres, at standarden videnskabsmæssigt og færdighedsmæssigt er bedre, snarere tværtimod.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg er gået ud fra, at spørgeren refererer til den senest kendte udgave af Education at a Glance fra OECD, hvoraf det fremgår, at Danmark ligger blandt de lande, hvor børn i 9-års-alderen får færrest undervisningstimer; i publikationen er det i øvrigt omregnet til klokketimer pr. år, hvilket ikke er helt ligegyldigt. Jeg skal ikke undlade at gøre spørgeren opmærksom på, at de tal, der indgår i sammenligningerne, er for skoleåret 1991-92, og det betyder, at der for Danmarks vedkommende ikke er indregnet effekten af den nye folkeskolelovs forøgelse af minimumstimetallet.

Der var bred enighed blandt Folketingets partier i 1993 om, at der var behov for at øge minimumstallet på især de mindste klassetrin; Det Konservative Folkeparti var i øvrigt enig i det synspunkt. Det betyder, at minimumstimetallet på de mindste klassetrin blev forøget med mellem 20 pct. og 33 pct., som et eksempel blev timetallet i 2. klasse sat op fra 15 til 20 ugentlige lektioner.

Antallet af undervisningstimer blev forøget med 31 i hele skoleforløbet fra 1. til 9. klasse i forbindelse med folkeskolereformen, så jeg tror, at vi i den næste udgave af Education at a Glance vil placere os ganske smukt på dette felt. Jeg vil gerne tilføje, at et meget stort antal skoler i øvrigt tildeler flere undervisningstimer, end den vejledende plan opstiller.

Endelig må vi ikke glemme, at der med hensyn til f.eks. 9-årige, og det er det, også spørgeren har været meget optaget af, i vores skole foregår megen undervisning, som ikke umiddelbart kaldes undervisning i statistisk forstand. Mange børn i børnehaveklasser til og med 3. klasse tilbringer eftermiddagstimerne i skolefritidsordninger, hvor der i en vis form undervises